

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΒ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1934

ΑΡΙΘ. 44

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, θεία συνάροσει, ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱεραρχίας, ἕξαντληθείσης τῆς καθορισθείσης ἡμερησίας διατάξεως τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συνελεύσεως αὐτῆς. Ὡς δὲ ἐν τῇ εἰσηγήσει αὐτοῦ ὁ Μακ. Πρόεδρος ἐδήλωσε, τὸ κύριον θέμα τῆς μελέτης καὶ ἐρεῦνης αὐτῆς ἔμελλε νὰ εἶναι ἡ μορφωσις καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐξασφάλισις τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου συζήτησις ἀρξαμένη εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων συνεδριῶν ἔληξεν ἀκριβῶς κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Τετάρτης.

Εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἐρευνῶν τοῦ ζητήματος ἡ Ἱεραρχία διεπίστωσεν ὅτι οἱ ὑπάρχοντες ἐκκλησιαστικοὶ πόροι δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς πλήρωσιν τῆς ὑπερτάτης διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἀνάγκης τῆς μορφώσεως καὶ οἰκονομικῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ Κλήρου. Διότι ἡ μεγάλη περιουσία τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῶν ἀπὸ ἑκατονταετίας ἀρξαμένων καὶ ἔκτοτε συνεχιζομένων δημεύσεων καὶ ἀπαλλοτριώσεων, περιορίσθη εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ἡ ἀφεθεῖσα εἰς τὰς Μονὰς περιουσία μόλις ἐξαρκεῖ εἰς συντήρησιν αὐτῶν καὶ τῶν μοναχῶν, ὁ δὲ Ὄργανισμὸς τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, μόνον διότι κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχη μέχρι τοῦδε ἐκτάκτους τινὰς προσόδους, ἠδυνήθη ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπομένως, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, ἀδυνατεῖ νὰ εἰσφέρει ὑπὲρ τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Ὑπολείπονται αἱ πρόσοδοι τῶν ναῶν, αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἐνοριτῶν καὶ ἄλλαι τινὲς ἀσήμαντοι πρόσοδοι, διατιθέμενα νῦν ὑπὲρ τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν δὲν ἐξαρκοῦσιν οἱ ὑπάρχοντες ἐκκλησιαστικοὶ πόροι, παρίσταται ἀνάγκη ὅπως τὸ Κράτος συντελέσῃ μὲν νομοθετικῶς εἰς τὴν ἐπαύξησιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν πόρων, ἐπιχορηγήσῃ δὲ

ποσὸν τι πρὸς πλήρωσιν τοῦ ὑπάρχοντος κενοῦ.

Μετὰ τὴν διαπίστωσιν ταύτην ἡ Ἱεραρχία ἐθεώρησε σκόπιμον ὅπως δι' Ἐπιτροπῆς ἐξ Ἀρχιερέων ἐπικοινωνήσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐξακριβώσῃ ἂν αὕτη εἶναι διατεθειμένη νὰ συντρέξῃ εἰς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν. Ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἣν ὑπεβλήθη ἡ σχετικὴ πράξις μετὰ τοῦ Ὑπομνήματος τῆς Ἱεραρχίας, δὲν ὑπῆρξε δυστυχῶς ἱκανοποιητικὴ τότε, ἴσως διότι δὲν ἠθέλησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν σοβαρότητα, τὴν ὁποίαν ἴλιαν εὐλόγως ἀποδίδει εἰς αὐτὸ ἡ Ἱεραρχία. Ἡ δ' ἐντύπωσις αὐτῆς ἐκ τῆς ἀρνητικῆς στάσεως τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε οὐχὶ ὄλως ἀδοκῆτως αἱ ἐν ταῖς συνεδρίαις αὐτῆς συζητήσεις προσέλαβον γενικὸν χαρακτῆρα περὶ τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας καὶ διευπλώθη, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἡ συζητουμένη ἔτι ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ γνώμη περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιδιώξεως τῆς ἐξευρέσεως τῶν τρόπων τῆς ἐν τοῖς νομοθετικοῖς σώμασιν ὑποστηρίξεως τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐπιδιωκομένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν σκοπῶν. Εἰς τὴν τοιαύτην τροπὴν τῶν συζητήσεων τῆς Ἱεραρχίας συνετέλεσε καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἐσχάτως ὑπεβλήθησαν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα νομοσχέδια θίγοντα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ προσβάλλοντα τὴν αὐτοτέλειαν αὐτῆς. Εἰς δὲ τῶν Σ.β. Ἱεραρχῶν καὶ ἐιδικὸν ὑπέβαλεν ὑπόμνημα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐκκλησία καὶ Κράτος», ἐν ᾧ ἀπαριθμοῦνται γεγονότα ἐπεμβάσεων τῆς Πολιτείας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. Ἀλλ' ἀφέθη ὅπως ἐν ἄλλῃ εὐκαιρίᾳ συζητηθῆ τὸ ζήτημα εἰδικώτερον καὶ ληφθῶσιν ἀποφάσεις σχετικαί.

Αἱ συζητήσεις ὑπῆρξαν διεξοδικαί, ἀλλὰ δὲν ἀφίσταντο τοῦ κυρίου θέματος, ἥτοι τῆς

μορφώσεως καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου, εἰδικῆ δ' Ἐπιτροπὴ καταρτισθεῖσα ἐμελέτησεν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν οἰκονομικὴν πλευρὰν τοῦ ζητήματος, τὸ δὲ πόρισμα αὐτῆς ἐνεκρίθη κατ' ἀρχὴν καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ πόρισμα δὲν ἀπομακρύνεται, κυρίως εἰπεῖν, τῆς ἀρχικῆς βάσεως τοῦ ζητήματος, καθ' ἣν πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἀπαιτεῖται νὰ ἐνισχυθῶσι μὲν καὶ ἐξασφαλισθῶσιν οἱ ὑπάρχοντες πόροι, νὰ ἐπέλθῃ δὲ ἐπικουρον τὸ Κράτος πρὸς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ. Ἐπιτροπὴ ἐκ Συνοδικῶν Ἱεραρχῶν μετ' ἀνωτέρων κρατικῶν ὑπαλλήλων καὶ οἰκονομολόγων θὰ μελετήσῃ αὐτὸ ἐν ταῖς λεπτομερείαις, αὗται δὲ διευτυπώθησαν καὶ κατὰ τὰς δύο τελευταίας συνεδρίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Μακ. Πρόεδρος εἰσηγούμενος τὸ ζήτημα τῆς μορφώσεως τοῦ Κλήρου γενικῶς, ἐπανέλαβε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν πρότασιν περὶ ἰδρύσεως τοῦ Θεολογικοῦ Φροντιστηρίου καὶ Οἰκοτροφείου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀσωμάτων-Πετράκη. Τὴν φορὰν ταύτην ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις αὐτοῦ, διευτυπώθη δὲ καὶ σχέδιον ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Φροντιστηρίου ἐν γενικαῖς γραμμαῖς. Ὁ Μακ. Πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἔχει ἤδη ἐτοιμὴν μελέτην, καταρτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μηχανικοῦ κ. Μπίρη, ἀνοικοδομήσεως εἰδικοῦ κτιρίου τοῦ Φροντιστηρίου καὶ ὅτι σκέπτεται νὰ διαθέσῃ τὴν ἐκ τῆς Γερμανείου Σχολῆς ἀποζημίωσιν, ἣν ἐλπίζει νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ Κράτους. Ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάσισεν ὅπως γένηται καὶ σχετικὸν διάβημα παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τὸ κτίριον τῆς Γερμανείου Σχολῆς. Ὡσαύτως κατ' ἀρχὴν ἀπεφασίσθη νὰ ἰδρυθῶσιν Ἱερατικαὶ Σχολαὶ παρέχουσαι τοιαύτην μόρφωσιν, ὥστε νὰ ἐξέρχονται ἐξ αὐτῶν ἱερεῖς καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ λειτουργία τοιούτων Σχολῶν, ἀπεφασίσθη νὰ διατηρηθῶσιν ἐπὶ μίαν τριετίαν τὰ μονοτάξια καὶ διτάξια Ἱερατικὰ Φροντιστήρια, ἀναθεωρουμένου τοῦ προγράμματος αὐτῶν καί, ἐπὶ πλέον, νὰ ἰδρυθῶσι Σχολαὶ Προπαρασκευαστικαὶ διὰ τοὺς διὰ ξενόφωνα καὶ παραμεθόρια χωρὶα χειροτονουμένους.

Ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ μελέτης ἔτυχον αἱ περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου διατάξεις τοῦ

Ἀστικοῦ κώδικος, ἀποφασισθέντος ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἐμμείνη εἰς τὸ νῦν κρατοῦν καθεστῶς τῶν βαθμῶν συγγενείας, ὡς καὶ τὸ ζήτημα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἧς ἐξετέθη μὲν ἡ κατ' ἰδίαν τὸ λήξαν Συνοδικὸν ἔτος δρᾶσις, διεγράφη δὲ λεπτομερῶς τὸ πρόγραμμα τῆς περαιτέρω δρᾶσεως αὐτῆς. Καίτοι δ' ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει δὲν ἦτο ἀναγεγραμμένον τὸ ζήτημα περὶ τῶν ἐμμενοντων εἰς τὸ παλαιὸν λεγόμενον ἡμερολόγιον, ἔνεκα ὅμως τῆς ἐπιτάσεως τῶν ἐκ τινῶν ἀτάκτων Ἀγιορειτῶν μοναχῶν προκαλουμένων ἐν τῷ εὐσεβεῖ λαῷ ἀνωμαλιῶν, συνεζητήθη καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐλήφθη δὲ ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας ἢ περαιτέρω ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἐκτιθεμένη ἀπόφασις.

Τοιοῦτο ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς ὑπῆρξε τὸ ἔργον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην, ἀνετέθη δὲ εἰς τὴν διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον ὅπως συντόμως ἐπιδιώξῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων. Εἶθε, τοῦ Θεοῦ εὐδοκοῦντος, νὰ πραγματοποιηθῶσιν αἱ σπουδαιόταται αὐτῆς ἀποφάσεις, ἰδίως αἱ εἰς τὸν ἐφημεριακὸν Κλῆρον ἀναφερόμεναι, εἰς ὃν κυρίως ἡ συνέλευσις σχεδὸν ὁλόκληρος ἀφιερῶθη.

Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Κατὰ τὸ ἐφετεινὸν 16ον Διεθνὲς Συνέδριον τῶν καθηγητῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον συνεκλήθη ἐν Ῥώμῃ περὶ τὰ μέσα τοῦ προπαραελθόντος μηνὸς Αὐγούστου καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβε μέρος διὰ πρώτην φορὰν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ὁμοσπονδία Λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, Δ. Μωραΐτου, διδάκτορος τῆς Θεολογίας καὶ καθηγητοῦ τῶν Θερησκευτικῶν ἐν τῷ Παιραματικῷ Σχολεῖῳ Ἀθηνῶν, ἐλήφθησαν αἱ ἐξῆς ἀποφάσεις μετὰ μακρὰς συζητήσεις ἐπὶ φλεγόντων ζητημάτων τῆς μέσης παιδείας :

1) Τὸ Συνέδριον ἀποδέχεται ὅτι διδασκαλία, παρέχουσα ἀπλῶς γνώσεις, εἶναι ἀποκρουστὰ, ὡς ἀντιτιθεμένη εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ διότι ἡ τεχνικὴ ἢ πρακτικὴ ἀπλῶς προπαρασκευὴ δὲν δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν βασικὴν ἐπιδιώξιν τοῦ σχολείου, ἡ ὁποία εἶναι νὰ προπαρασκευάσῃ τοὺς τροφίμους του διὰ τὴν ζωὴν.

2) Ἀφοῦ ἡ ζωὴ, δι' ἣν προπαρασκευάζει τὸ σχολεῖον, δὲν εἶναι εἰμὴ τὸ σύνολον τῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ ἀτόμου, τῆς οἰκογενείας, τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ σχολεῖον δέχεται ὡς κύριον σκοπὸν αὐτοῦ τὴν μόρφωσιν ἀνωτέρας τινὸς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς συνειδήσεως.

3) Ἀγωγή περιοριζομένη εἰς τὰ ἐν τοῖς προγράμμασιν ἀναγραφόμενα μαθήματα δὲν εἶναι νοητὴ καί, κατὰ συνέπειαν, πρὸς μόρφωσιν τοῦ μαθητοῦ ἀναγνωρίζεται ὡς λίαν συντελεστικὴ ἢ συμμετοχὴ αὐτοῦ εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν. Τὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁδοὺς—ἐκτὸς ἐκείνων αἰτινες, ἀπορροῦσιν ἐκ τῆς ἐλευθέρας πρωτοβουλίας τοῦ καθηγητοῦ καὶ ἐκ τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ δεξιότητων—πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν εἰς τοὺς νῦν ὑφισταμένους ὀργανισμοὺς καὶ εἰς τὴν ζῶσαν παράδοσιν ἐκάστου λαοῦ.

4) Τὸ Συνέδριον ἀποδέχεται τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως μαθητῶν καὶ διδασκάλου, ἀναγνωρίζει ὅμως τὴν μεγάλην σπουδαιότητα τοῦ θρησκευτικοῦ παράγοντος διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀγωγὴν τῆς νεολαίας.

5 καὶ 6) Πᾶσα ἐνέργεια τῆς ἀγωγῆς, μὴ ἐπεκτεινομένη πέραν τῆς διδασκαλίας οἰουδήποτε εἰδικοῦ μαθήματος, δὲν δύναται νὰ ἔχη ἀγαθὰ ἀποτελέσματα.

Τὸ Συνέδριον ἀποκρούει τὴν ἱεραρχίαν τῶν διαφόρων μαθημάτων, ἢ τῶν καθηγητῶν, οἵτινες διδάσκουσι ταῦτα.

7) Τὸ Συνέδριον ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ φυσικὴ (σωματικὴ) ἀγωγή εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ ἀτόμου.

8,9 καὶ 10). Τὸ Συνέδριον διακηρύττει :

α') ὅτι εὐχῆς ἔργον εἶναι ὅπως ἢ τε θεωρία καὶ ἢ πράξις τῆς ἀγωγῆς συμπίπτουσι πρὸς τὰ αὐτὰ ἀνώτερα συμφέροντα ἔθνους καὶ πατρίδος.

β') ὅτι βασικὴ τις συμφωνία ἐπὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν ἐπιβάλλει τὸν ἐκ μέρους ὅλων σεβασμὸν πρὸς τὰς ἀκαταλύτους πνευματικὰς κατηγορίας, ἧτοι τὴν οἰκογένειαν, τὴν κοινωνίαν, τὴν πατρίδα, τὴν ἀνθρωπότητα.

γ') ὅτι ὁ σεβασμὸς οὗτος ὀφείλει νὰ ἐμπνέη πᾶσαν πρᾶξιν τῆς πολιτείας καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀπορροουσῶν ἐξουσιῶν.

δ') ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνέργεια δεόν νὰ νοητῆ ὡς σταθερὰ καὶ εἰλικρινὴς προσπάθεια πρὸς τὴν ἀμοιβαίαν συνεννόησιν τῶν λαῶν, τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου καὶ πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ οὐχὶ τὴν κατάλυσιν τῆς πατρίδος καὶ τῶν πατριδῶν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ ἐπίκαιρος συζήτησις.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν δυνάμεων τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἴδιον «χριστιανικὸν κόμμα» ἐκπροσωπούμενον ἐν τοῖς κοινοβουλίοις τῆς ἡμετέρας ἐπικρατείας ἔσχε τὴν συνέχειάν της ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ, ἐξ ἴσου ἐνδιαφερόμεσαν ὡς καὶ ἡ ἑναρξίς της, σημειωθεῖσα δι' ἄρθρων τοῦ Καθηγητοῦ καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Α. Μπαλάνου, αἵτινα προεκάλεσαν τὰ δύο ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» μνημονευθέντα ἄρθρα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Δαμασκηνοῦ. Ὁ κ. Μπαλάνος, ἀφοροῦμενος ἐξ ὧων ἐλέχθησαν ἐν τῇ συνελεύσει τῆς Ἱεραρχίας περὶ συγκροτήσεως «χριστιανικοῦ κόμματος», ἐπέμνησε τὰ ποτὲ ὑπὸ τοῦ Ἀδ. Κοραΐ λεχθέντα περὶ τοῦ ὅτι ὁ ὀρθόδοξος κληρὸς πρέπει νὰ ἀποφύγῃ τὴν «ἀλλόκοτον καὶ ἀντίχριστον ἔνωσιν τῆς πνευματικῆς καὶ κοσμικῆς ἐξουσίας» περιοριζόμενος «εἰς μόνην τὴν ἐκκλησιαστικὴν στρατείαν», ἐν ἣ ὁ κληρικὸς «ἀρκετὰ χρήσιμοι θέλουν φανῆ εἰς τὴν πολιτείαν ἐὰν ἀρκεσθῶν» νὰ διορθώρουν τὰ ἥθη τῶν πολιτῶν μὲ τὴν διδασχὴν καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ βίου των». Ὑπομνήσκων δ' ὁ κ. Μπαλάνος καὶ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, τοὺς οἷτως ἀπαγορεύοντας τὴν εἰς τὰ πολιτικὰ ἀνάμιξιν τοῦ κλήρου, προοιωνίζεται τὰ αἰτοπα τοῦ ἀναποφεύκτου πολιτικοῦ κομματισμοῦ τῶν κληρικῶν, ἐνῶ δὲ ἀφ' ἐνὸς συνομολογεῖ ὅτι «τὸ κράτος δὲν ἐπέδειξε πάντοτε τὴν ὀφειλομένην προσοχὴν διὰ τὴν εὐθύμισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων», δὲν ἀποδίδει ἐν τούτοις τὴν ἀμέλειαν ταύτην εἰς ἐχθρικός τῆς πολιτείας διαθέσεις πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔχει δὲ τὴν γνώμην ὅτι τότε μόνον δύναται αὕτη νὰ ἐπιβληθῆ καὶ εἰς τὴν πολιτείαν, ὅταν δὲν χειροτονοῦνται κληρικὸι ἀγρόματοι, ἀνήθικοι ἢ ὑπεράριθμοι, ὅταν προνοῆ περὶ τῆς ὑγιοῦς κατευθύνσεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος καὶ τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως καὶ δὲν παραβλέπη τὸ ὑγιὲς πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ τὰς συγχρόνους κοινωνικὰς ἀνάγκας. Πάντως—κατὰ τὸν κ. Μπαλάνον—πᾶσα εἴτε ἄμεσος εἴτε ἕμμεσος ἀνάμιξις τοῦ κλήρου εἰς τὰ κομματικὰ πράγματα ἀποτελεῖ πολιτικὴν ἐπιδιωξιν, ἧτις μοιραίως θὰ στροβιλίσῃ καὶ αὐτὸν εἰς τὰς συνήθεις κομματικὰς συγκρούσεις, ὧν ἀποτέλεσμα θὰ ἦνε ἡ μείωσις τοῦ γόητρον τοῦ κλήρου. Τὰ προσφορώτερα πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας μέσα πρὸς καταγωνισμὸν τῶν ἀνατρεπτικῶν τάσεων εἶνε τὰ πνευματικὰ, αἵτινα εἶνε καὶ τὰ ἰσχυρότατα, ἐκ τοῦ κύκλου δὲ αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέλθῃ αὕτη, διότι τὰ προτεινόμενα διὰ τὴν δρασίν της κοσμικὰ ἀπάδουν εἰς τὸν πνευματικὸν αὐτῆς χαρακτήρα καὶ «διασαλεύουν τὸ πολιτικὸν κύρος, οὕτινος καὶ αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκην». «Τόσον λοιπὸν αἱ πηγαι τῆς θρησκείας, ὅσον καὶ ἡ πραγματικότης ἀποκροῦν τὴν ἀνάμιξιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν, ὅφ' οἰανδήποτε μορφήν».

*

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου κ. Εἰρηναῖος με-

τασχῶν τῆς συζητήσεως δι' ἄρθρον αὐτοῦ ἐν τῇ «Ἐστία» ὑπὸ τὸν τίτλον «Τί ἤθελεν ἡ Ἐκκλησία», καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι κατὰ τὰς περὶ οικονομικῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ κλήρου συζητήσεις ἐν τῇ συνελεύσει τῆς Ἱεραρχίας αὕτη «προῆλθεν ἄκουσα ἴσως εἰς τὴν σκέψιν περὶ συγκροτήσεως κόμματος» χριστιανικοῦ, ἄρα τὸ θέμα τοῦτο δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, «οὐδὲ ἐθεωρήθη ὡς συμβιβαζόμενον ἀπολύτως πρὸς τὴν ἱεράν ἀποστολήν». Οὐχ ἦτιον, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οὐδέποτε ἡ πολιτεία ἐπέδειξε στοργικὴν μέριμναν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, οὐ μόνον δὲ παρεθώρησεν αὐτὴν ἀπ' αὐτῶν τῶν χρόνων τῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ καὶ κατεχράσθη τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιοριστικῶν δικαιῶν εἰς κλίμακα εὐρυτάτην αὐτόχρημα δικτατορικῶς, κατὰ κανόνα παραγνωρισθείσης τῆς κοινωνικῆς σπουδαιότητος τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, λησμονούντων ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ «τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ κράτους τὸ βῆθρον καὶ τὸ στήριγμα», ἡ Ἱεραρχία, αἰσθανομένη ὑπονομευόμενα τὰ θεμέλια τῆς ὀρθοδόξου κοινωρίας, ἐν τῇ συναισθήσει τῶν εὐθύνων τῆς ἐξήτησεν ἁπλῶς «να συγκροτήσῃ τὰς δυνάμεις τῆς, να καταρτίσῃ τὰ στελέχη τῶν λειτουργῶν τῆς» διὰ τὴν ἀναλάβῃ ἀποτελεσματικῶς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ὑπονομευτῶν τῶν πνευματικῶν τοῦ ἔθνους κληρονομῶν, ἐφ' ὅσον δὲ οὐδὲν ἄλλο ἀποτελεσματικὸν μέσον διαθέτει—διαχειρίσιν, νομοθέτησιν κλ.—«κατήντησε να σκεφθῆ ἢ τυχὸν θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς θέσεώς τῆς ἐν τῷ κράτει ἢ ἀπόκτησις τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου καὶ ἡ συγκρότησις κόμματος διαπνεομένου ὑπὸ χριστιανικῶν ἀρχῶν, τὸ ὅποιον μετὴν παράλληλον ὁρᾶσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ ἐδάφους να ἔδρα ἐντὸς τῶν νομοθετικῶν σωματίων» πρὸς ἀσφαλεστέραν περιφρούρησιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ ἔθνους. Τὴν τοιαύτην ἀνάμειξιν δὲν ἐννοοῦσιν οἱ ἱεράρχαι ὡς ἀγῶνας κομματικούς, «διότι συναισθάνονται ὅτι βαθέως, ὅτι τοῦτο δὲν συμβιβάζεται ἀπολύτως πρὸς τὴν ἱεράν τὴν ἀποστολήν, καὶ ὅτι θὰ διεισδέχτο ἐκ τούτου κίνδυνος βαθυτέρου κλονισμοῦ τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας» ἐνώπιον ὅμως τῶν σημερινῶν δυσμενῶν συνθηκῶν εὐρισκομένη ἡ Ἱεραρχία «πιστεύει, λέγει ἡ Α. Σ.—ὅτι δικαιούται καὶ ἔχει ὑποχρέωσιν να ὑποδείξῃ εἰς εὐσεβῆ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας να σχηματίσῃ σοβαρὰν ὁργάνωσιν... ἵνα ἐντὸς αὐτῆς εὕρισκε τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑψηλῶν τῆς σκοπῶν».

Τὴν συζήτησιν ἤλθε να κατακλείσῃ ὁ Καθηγητῆς κ. Ἀμ. Ἀλιβιζᾶτος δ' ἐμπεριστατωμένου ἄρθρου ἐν τῷ «Ἐλ. Βήματι» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκκλησία καὶ Πολιτική». Ὁ κ. Καθηγητῆς, καὶ ἄλλοτε ἀσχοληθεὶς εἰδικῶς περὶ τὸ ἐπίμαχον ζήτημα, κηρύσσεται κατὰ πάσης ἀναμίξεως τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν «ὑπὸ οἰανδήποτε μορφῆν», διότι ἀμέσως θὰ ἔβλεπεν ἀντιμετώπους πάσας τὰς λοιπὰς πολιτικὰς μεριδας, ἐνῶ «ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶνε ὅχι να δημιουργῆ ἔχθρους, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους τοὺς ὁ-

ποίους ἔχει να προσπαθῆ να τοὺς προσοικειωθῆ». Βεβαίως ἡ κοινωνικὴ δράσις ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀποστολήν τῆς Ἐκκλησίας, «ἀλλ' αὕτη τότε μόνον δικαιούται να ἀπαιτῆ κοινωνικὴν ἡγεσίαν, ὅταν ἐργάζεται, ἔστι δ' ὅτε καὶ θυσιάζεται διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον», δὲν ἀπαιτεῖται ὅμως πρὸς τοῦτο ἴδρουσις κόμματος, ὡς τοῦτο θὰ ἐπειρέπειο εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ὁργάνωσιν. Ἀρκεῖ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐὐαγγελίου πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις, δ' ἧς καὶ μόνης δύναται ἡ Ἐκκλησία να ἐπιβληθῆ καὶ εἰς τὴν πολιτείαν. Πᾶσα λοιπὴν ἀνάμιξις τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν θὰ ἀπειτέλει ὀλίγημα μέλλον να δυσχεράνη τὴν ἐν τῇ κοινωρίᾳ κίνησιν τῆς· οἱ κληρικοί, ἀντὶ δι' ἐκκλησιαστικῶν κομμάτων να θελήσῃ να ἀποκόψῃν τὰ νεκρὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἔχουν πρὸ αὐτῶν στάδιον δόξης λαμπρὸν τὴν ἀναζωογόνησιν καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν εἰς τὴν πραγματικὴν κοινωρίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει να ζητήσῃ τὴν ἀπόκτησιν ὁργάνων ἀνωτέρων καὶ οὐχὶ κοινοῦ τύπου, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀνωτέρων τῆς ἀξιοματουχῶν, τῆς ἀνασυντάξεως τῶν ἐργατῶν τῆς, καταλλήλῳ χρησιμοποίησεως τῆς περιορισίας τῆς... «καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ἂν θὰ εὐρεθῆ κυβερνήσεις να φερθῆ ἀδιαφόρως καὶ ἐχθρικῶς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν...» «Ἡ Ἐκκλησία—κατακλείει ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος—πρέπει να μείνῃ ὡς πνευματικὴ δύναμις ὑψηλά», θὰ ἀποδώσῃ δὲ καρπὸς ἀξίους τῆς ἀποστολῆς τῆς μόνον «διὰ πνευματικῶν μέσων, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει διὰ κοσμικῶν, διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶνε ἐκ τοῦ κόσμου τούτου».

Τύπος καὶ Ἐκκλησία.

Ἀνταπόκρισις ἐκ Ρουμανίας πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἀναφέρει, μεταξὺ ἄλλων, ἐξ ἀφορμῆς τῶν περὶ ἐκκλησιαστικοῦ τύπου συζητήσεων, ὅτι ὁ ρουμανικὸς τύπος τρέφει τοσαύτην πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν σεβασμὸν, ὥστε οἱ τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἀσκούντες οὐδέποτε παραλείπουν να ἀναγράφουν εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων τῶν πᾶν τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν κίνησιν καὶ ζωὴν. «Δὲν παρατηρεῖται ἐνταῦθα τὸ ὅπερ παρουσιάζει μεγάλη μερὶς τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου οἰκτρὸν θέαμα ὅχι μόνον τῆς τελείας ἀδιαφορίας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναγραφῆς μόνον τῶν παρεκτροπῶν ἀναξίων τιτῶν κληρικῶν καὶ τῆς ἀγρίας πολεμικῆς κατὰ ἀνωτάτων ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν. Οἱ ρουμᾶνοι σέβονται τὴν Ἐκκλησίαν τῶν, τὴν θρησκείαν τῶν καὶ τοὺς κληρικούς τῶν, διὸ καὶ ἀποφεύγουν τὴν διὰ τοῦ τύπου διακωμώδησιν τῶν, διότι διὰ τῶν ἀνωφελῶν τούτων δημοσιευμάτων οὐ μόνον ἐξασθενοῦσι τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ δίδουν ἀφορμὰς εἰς τοὺς κομμουνιστὰς να ἐπισχῶν τὴν ἀθεϊστικὴν προπαγάνδαν τῶν...». Ἐκ τῶν ἡμερησίων ρουμανικῶν ἐφημερίδων ὡς πρὸς τὸ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐνδιαφέρον διακρίνεται ἰδιαζόντως τὸ «Universul», τὸ σπουδαιότερον καὶ σοβαρώτερον τῶν ρουμανικῶν φύλλων. Ἐν αὐτῷ οὐ μόνον τὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἄρθρα

εἶνε συνηθέστατα, ἀλλὰ καὶ κατὰ πᾶν Σάββατον διατίθεται τακτικῶς μία δλόκληρος σελὶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Pagina bisericasca» («ἐκκλησιαστικὴ σελὶς») δι' ἀρθρογραφίαν καθαρῶς ἐκκλησιαστικὴν διαφόρων διακεκριμένων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, εἰς τοὺς ἁπολοὺς συναριθμεῖται καὶ αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τοῦ φύλλου πρόην ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης Stelian Popescu, ὑπέρμαχος θεομὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ αἱ περισσότεραι τῶν λοιπῶν ἐφημερίδων —προσθέτει ἡ ἀντιπρόεδρος— ἔχουσι εἰδικούς ἀμειβομένους συντάκτας διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρθρογραφίαν, ὡς π. χ. ἡ «Eroca» τὸν γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους θεολογικοὺς κύκλους καθηγητὴν Ἀρχιμ. κ. Γούλιον Σκριμπάν, ἡ μεγάλη—εβραϊκὴ!—ἐφημερίς «Dimineata» τὸν καθηγητὴν πρωθιερέα κ. Γρηγόριον Πικουλέσκου, γράφοντα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Gala-Galaktion, καὶ ἄλλαι ἄλλους.

*

Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ «Πεστωίφ Λούδ» τῆς Βουδαπέστης (20 Ὀκτωβρίου 1934) ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ζήτημα τῆς ἐν Οὐγγαρίᾳ Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας», ὅτι ὁ Στέφανος Νέμετ, ἐφημέριος τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐνορίας ἐν Σέντες τῆς Οὐγγαρίας, ἔσχε σήμερον ἀκρόασιν παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῶν Θρησκευμάτων Δρι Χόμαν καὶ τῷ ἐκονοποίησεν ὅτι ὁ ἐν Χόμς (Ἐδέσση) τῆς Συρίας ἐδρεῦαν σῦρος πατριάρχης Ἰγνάτιος Ἐφραίμ Α' ἐδέχθη ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ ἐξάρτησιν του τοὺς πιστοὺς τῆς οὐγγρικῆς ἐθνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, τοὺς ἀναγνωρίζοντας τὰ δόγματα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς συριακῆς ἐκκλησίας καὶ δεχομένους ὅπως θεοῦν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου. Ἀντιοχείας (ι), καὶ ὅτι διώρισεν τὸν Στέφανον Νέμετ ἐκκλησιαστικὸν ἀρχοντα καὶ ἀποστολικὸν ἀντιπρόσωπον διὰ τὴν περιοχὴν τῆς Οὐγγαρίας. Ἐπὶ τούτῳ ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὰ οἰκτιρὰ αὐθεντικὰ ἔγγραφα. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων μετ' ἐπισταμένην ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθέντων ἐγγράφων ἀπεφάνθη ὅτι ὁ Στέφανος Νέμετ ἔπαυσεν ὢν ἱερεὺς καὶ μέλος τῆς νόμῳ ὑφισταμένης καὶ ἀνεγνωρισμένης Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ συριακὴ ἐκκλησία, ἔχει ἦδη ἀπὸ τοῦ ΣΤ' αἰῶνος ἐκπέσει ἀπὸ τῆς καθολικῆς μητρὸς ἐκκλησίας καὶ ὀργανώθη ὡς ἰδιάζουσα ἐκκλησία εἰς ποικίλας ἀνατολικὰς χώρας ὑπὸ ποικίλα ὀνόματα. Ἡ ἐκκλησία ὅμως αὕτη οὔτε ἀνεγνωρίσθη νόμῳ ἐν Οὐγγαρίᾳ, οὔτε ἐγένετο δεκτὴ. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Ὑπουργὸς ἐκονοποίησε τῷ Νέμετ ὅτι δὲν δικαιούται ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἀσκήσῃ ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐκκλησιαστικὰ ἐλληνορθόδοξα καθήκοντα, ἀλλ' αὐτὸς τε καὶ οἱ ἀκόλουθοί του εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἀσκούν τὸ δόγμα τῶν ὑπὸ τὰς νομίμους συνθήκας καὶ νὰ ζητήσουν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν νομίμον ἀναγνώρισιν τῆς θρησκευτικῆς τῶν ὁλομελείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συμπληρώσασα τὴν περὶ τῆς μορφώσεως καὶ οἰκονομικῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ Κλήρου συζητήσων διετύπωσε τὴν ὀριστικὴν αὐτῆς ἀπόφασιν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν. Οὕτω δὲ καθώρισεν

τοὺς ὑπάρχοντας πραγματικὰς ἐκκλησιαστικοὺς πόρους καὶ τὴν ἀπαιτούμενην συμπλήρωσιν πρὸς ἐπαρκῆ μισθοδοσίαν πάντων τῶν ἐφημερίων. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν ἐκ μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀνωτέρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ὀρισθησομένων Ἐπιτροπῶν ὅπως μελετήσῃ καὶ διατυπώσῃ τὰς λεπτομερείας. Ταῦτο χρόνος ἀπεφασίσθη ὅπως γίνῃ ἀποκέντρωσις τοῦ Ταμείου ἀποδοχῶν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου καὶ ἰδρυθῶσι κατὰ Μητροπόλεις ἐφημεριακὰ Ταμεῖα. Συναφῶς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου, δι' ἐνεργειῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν ψήφισιν τῶν τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐτέθησαν καὶ αἱ ἑξῆς διατάξεις: Ἀρθρον 3.—Εἰς τὸ ἀρθρον 31 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος προστίθενται ἐδάφια ὑπ' ἀριθ. 3,4 καὶ 5 ὡς ἑξῆς:

3) Πλείονες τοῦ ἐνὸς ἐφημέριοι νέμονται τὸν κλῆρον κατ' ἰσομοιρίαν.

4) Ὁ κλῆρος διαχειρίζεται ὑπὸ τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς ἐν ἣ περιπτώσει ὁ ἐφημέριος ἀπεκατεστάθη ὡς κἀλλιεργητῆς εἰς ἀτομικὸν κλῆρον. Ἐπὶ πλείονων τοῦ ἐνὸς ἐφημερίων τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν κλῆρον ἐφημέριον μερίδιον διαχειρίζεται κατ' ἰσομοιρίαν ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐφημερίων.

5) Οἰκοδομουμένη ὑπὸ ἐφημερίων ἑκτάσις ἐφημεριακοῦ κλήρου παραχωρεῖται εἰς τούτους δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀπαλλοτριώσεων ὡς ἐπαγγελματικὸς κλῆρος, δυνάμενος ν' ἀνέλθῃ εἰς δύο τὸ πολὺ συνεχοῦς ἐκτάσεως στρέψεματα.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται ἡ ἀναλογοῦσα εἰς τὸν παραχωρούμενον κλῆρον καὶ καταβλητέα εἰς τὸν Συνταγισμὸν ἀποζημίωσις.

Ἀρθρ. 27.—4) Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει διαθέσιμος κλῆρος παραχωρεῖται τοιοῦτος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ συνοικισμοῦ ἢ τῆς κοινότητος ὡς ἐπίσης καὶ ἑκτάσις δέκα στρεμμάτων εἰς τὴν ἐν τῷ συνοικισμῷ Νέας Κρήμας Κρήμας Ἱερᾶν Λαυρεντιανὴν Μονὴν Μεταμορφώσεως Νέας Σουμελά ἐκ Πόντου.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Δευτέρας ὁ Μακ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰσηγήθη τὸ ζήτημα περὶ τῶν διατάξεων τῶν καλυμάτων τοῦ γάμου ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ νέου Ἀστικοῦ Κώδικος, περὶ οὗ καὶ τὴν εἰδικὴν ἐδημοσίευσεν μελέτην ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ». Μετὰ συζητήσων ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐμμένῃ εἰς τὸ ὑπάρχον σήμερον καθεστὼς τῶν καλυμάτων τοῦ γάμου ὑποβληθῆ δὲ σχετικὸν ὑπόμνημα εἰς τὴν Κυβερνήσιν διὰ τὴν μέλλουσαν ν' ἀναθεωρήσῃ τὸ σχεδίον τοῦ κώδικος Ἐπιτροπῆν. Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη ὅπως μόνῃ ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφαίνεται περὶ τῶν κατ' οἰκονομίαν γάμων στ' ἐξ αἵματος καὶ ε' ἐξ ἀγχιστείας καὶ τῶν ἐν διαρκείᾳ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς τελομένων.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὁ Σεβ. Σισανίου καὶ Σιατίστης ὡς τέως γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Διακονίας ἐξέθηκε διὰ μακρῶν τὴν κατὰ τὸ λῆξαν Συνεδρικὸν ἔτος δεῖσιν αὐτῆς, ὁ δὲ Σεβ. Ἄρτης ὡς νέος Διευθυντῆς αὐτῆς ὑπέβαλε λεπτομερέστατον πρόγραμμα τῆς περαιτέρω δράσεως καὶ ἀναπτύξεως αὐτῆς. Ὡσαύτως ὁ Σεβ. Σιδηροκάστρου ἐξέθηκεν εἰδικώτερον ἵ γίνεται ἀλλαγῶν ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν, οὓς δέον ἐπίσης νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία. Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ὀργάνωσις αὕτη παραμείνῃ ὡς νῦν ἔχει ὡς εἰδικὴ ὕπηρεσία παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ ὅπως ἐπιδιορθῆ ἡ ἀποκτικαὶς εἰδικῆ καὶ μονίμου Γενικοῦ Διευθυντοῦ μετ' ἀναλόγων τμηματαρχῶν.

Συζητήσεως γενομένης περὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἀπεφάνθη ὅτι τηροῦνται σεβασταὶ αἱ εἰλημμένα ἢ ἢ ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου ἀνατίθεται δὲ εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν συμφώνως τῇ ὑποσχέσει αὐτῆς, μετὰ τὴν ἀρνήσιν τῶν ἐμμενόντων εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ὅπως δεχθῶσι κανονικοῦς ἱερεῖς, ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων νόμων ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐναντίον τῶν ταραξιδῶν Μοναχῶν, καὶ καθηρημένων κληρι-

κῶν, ἄλλως νὰ ἐπαναφέρῃ διὰ τὸ Κράτος τὸ πολιτικὸν ἡμερολόγιον, ὅποτε καὶ ἡ Ἐκκλησία θὰ σκεφθῆ ἀναλόγως. Ἄν ὅμως οὐδὲν τούτων πράξῃ ἡ Πολιτεία νὰ δηλωθῆ εἰς αὐτὴν ὅτι θὰ ὑπέχῃ ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἔθνικὴν ἀνωμαλίαν.

— Λόγου γενομένου περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀμερικῇ ἀντικανονικῶς χειροτονηθέντων Ἐπισκόπων ὁμοφώνως ἀπεφάνθη ἡ Ἱεραρχία ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει καὶ ἐπιμετανοήσῃ καὶ συγχωρηθῶσιν ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δὲν θὰ γίνωσι δεκτοὶ ὡς κληρικοὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τακτικῆς συνελεύσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπῆλθαν δὲ ἡδὴ οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν.

— Τὴν μετὰ μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς συνήλθον οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι παρὰ τῷ Μακ. Ἀρχιεπισκόπῳ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν ἐπὶ τρίωρον παραταθείσαν. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προέβη εἰς διαφοροῦς ἀνακοινώσεις ἐπὶ γενικῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

— Σχετικῶς μὲ τὰ ἀναγραφέντα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου, ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας τὸ κάτωθι ἀνακρινόμενον: «Εἰς τὸν ἡμερησίον τύπον ἀνεγράφη ὅτι συνεδριαζούσης τῆς Ἱεραρχίας ἐγίνε, κατὰ πρότασιν ἐνὸς μητροπολίτου, συζήτησις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου καὶ δὴ περὶ πλημμελοῦς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτοῦ. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές. Μόνον εἰς ἐξώδικον συγκέντρωσιν Ἱεραρχῶν ἐγίνε λόγος περὶ τῆς καταστάσεως γενικῶς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ὅποτε ἐλέγχθησαν τινὰ περὶ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου, ἐξεφράσθη δὲ γενικῶς ἡ βαθεῖα συμπάθεια πρὸς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τὸ σεπτὸν πρόσωπον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου.»

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, σήμερον δὲ συνήλθε τὸ Δευτεροβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ Σεβ. Ὑδρας καὶ Σπετσῶν ἐπισκέφθη χθὲς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ διαφορῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν μετάθεσιν τοῦ ἱεροῦς Ἀχιλλέως Καφίρη μετὰ νόμιμον ἐκλογὴν ἐκ τοῦ χωρίου Φαναρίου εἰς τὴν Κοινότητα Κουφοπόλου.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν ἐκλογὴν συμβούλων τῆς γυναικείας ἰ. μονῆς ἁγίου Ἀνδρέου τῶν νοσητῶν Εὐγενείας Βαλλιανᾶτου καὶ Ἀγαστασίας Παυλάτου.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, μετὰ τὴν διὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας ὑποβληθείσαν αὐτῇ σχετικὴν πρόξιν τοῦ ἡγουμ.βουλίου τῆς ἰ. μονῆς ἁγίου Γερασίμου ἐπέτρεψε τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐν τῇ πράξει ταύτῃ ἀναφερομένων ἀπροσόδων κτημάτων τῆς μονῆς συμφώνως τῷ 18 ἄρθρῳ τοῦ Διατάγματος τῆς 1 Μαρτίου 1912.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διὰ Π. Δ. οἱ ἐνοριακοὶ ναοὶ τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ Θεοτόκου Σκαπατίου—Λεσιᾶς—Ποταμίου καὶ τοῦ ἁγίου Χαρολάμπους Κάτω Φαναρίου τῆς ἰ. μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, ἀποτελοῦσιν ἐφεξῆς μίαν ἐνορίαν τὴν τοῦ ἁγίου Χαρολάμπους Κάτω Φαναρίου.

— Τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διὰ Π. Δ. οἱ ναοὶ τοῦ χωρίου Κατασταρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ζακύνθου «Ἅγιος Γεώργιος» «Ἅγιοι Θεόδωροι» καὶ «Προφήτης Ἡλίας» συγχωνευθέντες εἰς τὸν ἐν τῷ χωρίῳ ἐνοριακὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Καταστάρας καὶ Παμμεγίστου Ταξιάρχου θεωροῦνται τοῦ λοιποῦ ὡς παρεκκλήσια τούτου.

— Ἡ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Ἄτλαντις» διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διεβίβασε τῷ Μακρο. Προέδρῳ τῆς Ἱ. Συνόδου δραχμᾶς ἑκατὸν (100,000) χιλιάδας, προῖον ἐράνου τῶν Ἑλ-

λῶν Ἀμερικῆς ὑπὲρ τοῦ Ἡρώδου τῆς Ἀγίας Λαύρας.

— Μετὰ πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀκαρνανίας κλπ. Ἱ. Σύνοδος ἐπέτρεψε κατ' οἰκονομίαν τὴν εἰς προσβύτερον προχειρίσιν τοῦ διακόνου Κωνσταντίου Κοντογιάννη, ἀγοντος τὸ 29ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ διὰ τὴν ἐνορίαν Ρετσίλων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι διὰ Δ. ἡ ἱερὰ μονὴ τῆς Παναγίας Μακρυρράχης τῆς ἰ. μητροπόλεως Κίτρους, ἀποσπασθεῖσα τῆς ἰ. μονῆς Ἁγίου Ἀθανασίου Σφηνίσσης τῆς ἰ. μητροπόλεως Βεργίας κλπ. ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἰ. μονὴν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ὀλύμπου τῆς ἰ. μητροπόλεως Κίτρους, μεθ' ἧς καὶ πρότερον ἦν συγκεχωρευμένη.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας καὶ Παξῶν ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὴν εἰς διάκονον καὶ προσβύτερον προχειρίσιν τοῦ Ζαφειρίου Μιάρη διὰ τὴν ἐνορίαν Περιβελίου τῆς παροικίας αὐτοῦ.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λευκάδος ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διεβίβασε τῷ κ. Λουδ. Νικολαΐδῃ δραχμᾶς 1,345,80, προσερχομένας ἐκ δίσκου ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Οἴκου τῶν Τυφλῶν.

— Ὡσαύτως ὁ αὐτὸς ἀνέφερε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διεβίβασε τῷ κ. Ἀναγνωστοπούλῳ δραχμᾶς 944 ὑπὲρ τοῦ Ἡρώδου τῆς Ἀγίας Λαύρας.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι ἀπέστειλε δι' ἐπιταγῆς τοῦ ἐν Λαμῖᾳ ὑψιματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μακ. Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου δραχμᾶς 12,874,50, προσερχομένας ἐξ εἰσφορῶν τῶν ἰ. ναῶν τῆς ἐπαρχίας τοῦ ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου.

— Περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀνελθὼν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπισκέφθη τὸν Θεολογικὴν Σχολὴν, ἐνθα παραμείνας ἐπὶ ἡμῶρον ἐκινολόγησε μετὰ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς ἐπὶ διαφορῶν θεμάτων. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν παρῶν καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Ἀμβροσίος.

— Διὰ Π. Δ. κατετάχθη ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ὡς ἀνθυπολοχαγὸς ὁ ἀρχιμ. Κύριλλος Καρμπαλιώτης, μέχρι τοῦδε Ἱεροκήρυξ Μεσσηνίας, καὶ ἐτοποθετήθη ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐσελπίδων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Περαιτωθείσης τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ ἐν Καζαμπλάγκῃ ἱεροῦ ναοῦ, οὗ ὁ θεμέλιος λίθος εἶχε κατατεθῆ περὶ λήγοντα τὸν παρελθόντα Μάιον, ἤρξαντο τελοῦμεναι ἐν αὐτῷ αἱ θεῖαι ἱεουργαί. Τὰς δαπάνας τῆς ἀνεγέρσεως προσήνεγκαν οἱ ἐν τῇ πόλει ὀρθόδοξοι ὁμογενεῖς.

— Ἐν Παραρτήματι τοῦ «Πανταίνου» τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ἐξέδωκεν εἰς τεῦχος τὸν «Ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς ἰσχύσαντα δικονομίαν» μετὰ «Διατάξεως περὶ γάμου καὶ διαζυγίου». Τὸ τεῦχος ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων 72, ἐν «Εἰσαγωγῇ» δὲ ἱστοροῦνται τὰ τοῦ χειρισμοῦ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῷ Ἀλεξανδρινῷ θρόνῳ ἀπὸ τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου καὶ τὰ τῆς ἀκολουθηθείσης μεθόδου πρὸς ὀριστικὴν διατύπωσιν τοῦ ἐνεστώτος Ὄργανισμοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τοῦ ἐν τῇ Βηθλεὲμ πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβ. Ἀρχιεπ. Ἰορδάνου κ. Τιμοθέου παραιτηθέντος ἡ ἰ. Σύνοδος διώρισεν εἰς τὴν διακονίαν ταύτην τὸν Σεβ. Ἀρχιεπ. Νεαπόλεως κ. Παντελεήμονα.

ΣΕΡΒΙΑΣ

Τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ ἐπίσημου ὄργανου τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας «Κήρυξ» ἐξεδόθη πένθιμον, εἶνε δ' ὀλόκληρον ἀφιερωμένον εἰς τὰ τῆς δολοφονίας, κηδεύσεως καὶ ταφῆς τοῦ δολοφονηθέντος βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Ἐν τῷ τέλει τοῦ τεύχους διαλαμβάνονται καὶ πάντα τὰ πρὸς τὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν συλλυπητήρια τῶν ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Πρὸς τὸν σεβ. μητροπολίτην Λίτβας καὶ Βίλνας Ἐλευθέριον, τὸν μόνον ὑπὸ τῆς ἐν Μόσχᾳ πατριαρχικῆς

Ἐκκλησίας ἀναγνωρίζομενον ὡς διοικοῦντα τὰς ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ρωσικὰς ἐκκλησίας, ἡ πατριαρχικὴ σύνοδος διαβίβασεν ἀπόφασιν αὐτῆς περὶ τῶν ἐν Κάρλοβιτς «αὐθαιρέτως» ἰδίαν πηξάντων Ἐκκλησιῶν ῥώσων ἱεραρχῶν. Κατὰ τὸ κείμενον τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, καίτοι παρῆλθε πενταετία ἀπ' οὗτου (1928) ἡ πατριαρχικὴ σύνοδος ἐκέρυξεν ἀντικανονικὸν τὸ ἀρχιερατικὸν τοῦτο κολλέγιον, ἐπέβαλε δὲ καὶ ἐπιτίμια κατὰ τῶν συγκροτούμενων αὐτὸ ἀρχιερέων καὶ τῶν κοινωνούντων πρὸς αὐτοὺς κληρικῶν, τὸ δὲ πρὸς τὸν πατριάρχην τῆς Σερβίας διάβημα τῆς πατρ. συνόδου περὶ μεσολαβήσεως αὐτοῦ πρὸς τακτοποίησιν τῶν πραγμάτων (1933) ἀπέβη ἀτελεσφόρητον ἕνεκα τῆς ἀρνήσεως τῶν ῥώσων ἀρχιερέων, ἡ πατρ. σύνοδος κηρύσσει ὑποδίκους καὶ ἀργοὺς, ὡς σχισματικούς τὸν μητροπολίτην πρῶην Κιέβου Ἀντώνιον, τοὺς ἀρχιεπισκόπους πρῶην Κισνοβίου Ἀναστάσιον, πρ. Φιλλανδίας Σεραφεῖμ καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς Τύχωνα, Μελέτιον, Βίκτωρα, Νόστρα καὶ Τύχωνα τῆς Βορ. Ἀμερικῆς καὶ ἄλλους, ὅσοι ἀναγνωρίζουσιν αὐτοὺς καὶ κοινωνοῦσι μετ' αὐτῶν Παρακαλεῖ δ' ἡ σύνοδος τὸν σεβ. Ἐλευθέριον ὅπως ἀνακοινώσῃ τὸ πρᾶγμα πρὸς τε τοὺς ὑποδίκους καὶ πρὸς τοὺς πρωθιεράρχας τῶν αὐτεκεφάλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ καὶ ὅπου ἀλλαγῶν εὐρυσκοινοῦντος ῥώσους ἱεράρχας καὶ τὸν ρωσικὸν κλήρον καὶ λαόν.

—Ἡ ἐν Μόσχᾳ πατριαρχικὴ σύνοδος ἀκούσασα τοῦ μητροπολίτου Ἀένινγραδ (Πετρογρόλεως) Ἀλεξίου ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προτάσεώς του, ἀπεφάσισεν ὅπως εἰς τὸν τοποτηρητέοντα μητροπολίτην Σέργιον ἀπονεμηθῇ ὁ τίτλος τοῦ «Μακαριώτατου μητροπολίτου Μόσχας καὶ Καλομένης» καὶ παρεσχέθῃ αὐτῷ τὸ προνόμιον τοῦ φέρειν δύο ἐγκόλπια. Ἐν τῇ ὑπὸ πάντων τῶν συνοδικῶν ὑπογραφεῖσθαι σχετικῇ Πράξει, ἦν δημοφάνως ἀπεδέχθησαν καὶ πάντες οἱ εἰς τὴν πατριαρχίην Ἐκκλησιῶν ἀνήκοντες ἀρχιερεῖς, ὡρίσθη ὅπως ἐν ταῖς ἱεροουργίαις μνημονεύεται εἰς τὸ «ἐν πρώτοις μνησθῆναι, Κύριε» μετὰ τοὺς ὀρθοδόξους Πατριάρχας «ὁ Μακαριώτατος Τοποτηρητῆς τῶν σεβασμιωτάτων Τύχων, μητροπολίτης Κρουτίτσκης», ἀμέσως δὲ μετ' αὐτὸν «ὁ Μακαριώτατος Σέργιος, μητροπολίτης Μόσχας καὶ Καλομένης».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Ἐν Νάρβη συγκροτήθη ἐπ' ἐσχάτων κοινῇ συνδιάσκεψις τῶν ὀρθοδόξων καὶ διαμαρτυρομένων πρὸς ἐξέυρεσιν μέσων ἀντιδράσεως κατὰ τῆς ἀθείας. Τὸ συνέδριον ἤρξατο διὰ προσευχῶν πρὸς τὴν Παναγίαν καὶ εἰτα ὀρθοδόξου τὸ δὲ προεδρεῖον ἀπετελέσθη ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀμφοτέρωθεν. Ἀνεγνώσθησαν ἐκθέσεις περὶ τῆς συγχρόνου ἐν τῷ κόσμῳ καταστάσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, περὶ τῆς ζωῆς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐν τῇ σοβιετικῇ Ρωσίᾳ, περὶ τῆς ἐπιδράσεως καὶ τῆς σημασίας τοῦ μαρτυρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας ἐπὶ τῇ θερησκευτικῇ ζωῇ καὶ τῇ ψυχῇ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Αἱ συνεδρίαὶ διήρκεσαν ἐπὶ τριήμερον, κατέληξαν δὲ εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα.

ΡΩΜΑ-Ι·ΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Ἰσπανίᾳ ἀποτυχοῦσαν κομμουνιστικὴν ἐπανάστασιν, οἱ στασιασταὶ τὴν χειροτέραν τῶν θηριωδιῶν ἐξεδήλωσαν κατὰ τῶν λειτουργῶν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, τῶν μονῶν καὶ τῶν σχολείων τῶν. Οἱ ταραχοποιοὶ ἐν τῇ μαγιᾷ τῶν ἐφόνευσαν κατὰ τὸν μᾶλλον ἀπάνθρωπον τρόπον πολλοὺς κληρικούς καὶ ἱεροσπουδαστάς, ἐκ θεμελιῶν δὲ κατέστρεψαν παλαιὰ πανεπιστήμια καὶ ἀπέκτειναν πλείστους φοιτητάς.

—Αἱ ἐν τῷ Βατικανῷ ὑφιστάμεναι «Ἀκαδημία τῆς καθολ. θεολογίας» (ἀπὸ τοῦ 1801) καὶ «Ρωμαϊκὴ Ἀκαδημία τοῦ ἁγ. Θωμᾶ Ἀκουινάτου» (ἀπὸ τοῦ 1879) συνεχωνεύθησαν ὑπὸ τοῦ νῦν πάπα Ρώμης εἰς μίαν ὑπὸ τὸ κοινὸν ὄνομα «Ρωμαϊκὴ Ἀκαδημία τοῦ ἁγ. Θωμᾶ Ἀκουινάτου καὶ τῆς καθολ. θεολογίας». Ὁ αὐτὸς Πάπας ἐπέτρεψε τὴν ἐν τῇ πόλει τοῦ Βατικανοῦ ἐγκατάστασιν παιγνίων τένις καὶ ποδοσφαίρου χάριν τῶν ἱεροσπουδαστῶν τοῦ αἰθιοπικοῦ σεμναρίου, οἵτινες προορίζονται διὰ τὸ ἱερατικὸν καὶ ἱεροσπουδαστικὸν στάδιον.

—Ἐν τῷ καθολικῷ θερησκευτικῷ τύπῳ πολλὰ γράφον-

ται περὶ ἀνευρέσεως τοῦ ποτε περιφήμου τεμαχίου τοῦ γνησίου Σταυροῦ τῆς Bromholm, τοῦ γνωστοῦ ὡς East Anglian· τὸ τεμαχίον τοῦτο φέρεται ἀνήκον εἰς τὸ τμήμα τοῦ Σταυροῦ, τὸ τηρούμενον ἐν ὠραίᾳ λειψανοθήκῃ τῆς ἐν Ὑόρκῃ γυναικείας μονῆς τῆς Θεοτόκου. Ἡ λειψανοθήκη αὕτη λέγεται ἐσφραγισμένη διὰ σφραγίδος ἣν ἐχρησιμοποίησε εἰς τὰ ἔγγραφα του ὁ ἁγ. Οἰμὲρ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1657—1662 καὶ φέρουσα ἐπιγραφὴν λέγουσαν ὅτι ὁ Σταυρὸς ἐδόθη εἰς τινὰ Shirley ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰερουσαλῶν Ἀρνούλφου ὡς ἐπαθλον διὰ τὴν ἀνδρείααν του καὶ ἀπόκειται «in theca argentea deaurata». Ὁ Rohault de Fleury ἐν τῷ βιβλίῳ του «Instruments de la Passion» («Ὀργανὰ τοῦ Πάθους») ἀναφέρει περὶ τῶν σφραγισμένων καὶ γνωστῶν εἰς αὐτὸν τεμαχίων τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ ὅτι ὁ ἴδιος ἐμέτρησε τὴν ξυλίνην θήκην τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος τμήματος ἐν τῇ μονῇ τῆς Ὑόρκης, εἶδε δὲ σαφῆ τὴν ἐπιγραφὴν αὐτῆς σφραγίδα τοῦ «Vicaire Capitulaire» ὅστις ἔξῃ κατὰ τὸν ἰσθμὸν αὐτῆς.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

Κατὰ τὸ λήξαν θέρος ἐκ προσυνεννοήσεως συνήλθεν ἐν τῷ παρὰ τὸ Λονδίνον Κάϊ Λη ὁμάς ἐξ 130 ἀγγλικανῶν καὶ ῥώσων, εἰς οὓς προστετήσαν καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν ἑλληνικῆς, ρουμανικῆς, παλαιοκαθολικῆς Ἑλλάδος, Ὀλλανδίας καὶ ἄλλοι διαμαρτυρούμενοι ἐκ Σουηδίας, Ἐλβετίας, Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας, Αἰθιοπίας κ.λ., ὡς θέμα δὲ τοῦ συνεδρίου τοῦτο ἐξελέγη τὸ περὶ Ἐκκλησίας Ὁμίλησαν διὰ μακρῶν ὁ ῥώσος καθηγητῆς ἱερῶς Γεώργιος Φλορόβσκη ἀναπτύξας τὴν διδασκαλίαν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας περὶ Ἐκκλησίας· ὁ ἀγγλος ἐπίσκοπος Γκλουστερ Χέδλαμ πραγματευθεὶς περὶ τῆς περὶ Ἐκκλησίας διδασκαλίας ἀπὸ ἐπόψεως ἱστορικῆς, λεπτομερέστερον διατύπωσε περὶ τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὴν ἐμφάνισιν σειρᾶς ὄλη· ἐχθρικῶς μὲν πρὸς ἀλλήλας διατελουσῶν Ἐκκλησιῶν, πασῶν ὁμοῦ πρεσβευσουσῶν τὸ δόγμα ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ ῥώσος καθηγητῆς Καρτασιῶφ ἐξετάσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ τὸ ἔθνος· ὁ ἀγγλος καθηγ. Φρίτς Λήμπ περιγράφας τὴν σύγχρονον κατάστασιν τῆς ἐν Γερμανίᾳ Ἐκκλησίας καὶ ἀφηγηθεὶς τὰς ἀποπειράς τῶν γερμανῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς προπαγάνδισιν τῆς νέας τῶν διδασκαλίας περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς ἀρίας (γερμανικῆς) φυλῆς ὑπὲρ πάσας τὰς λοιπὰς· ὁ ῥώσος καθηγ. πρωθιερέσυ Μπουλάκωφ καὶ ὁ ἀγγλος Ο. Κέλλη περὶ τῆς μίας καὶ καθολικῆς Ἐκκλησίας, Πάσαι αὗται αἱ ἀνακοινώσεις συνεζητήθησαν κατὰ τε τὰς ἐπὶ μέρους συνεδρίας ἐιδικῶν ἐπιτροπῶν καὶ κατὰ τὴν κοινὰς, παρέσχον δὲ ἀφθονοὺς ὕλην εἰς τε τοὺς ὀρθοδόξους καὶ εἰς τοὺς ἀγγλικανούς πρὸς ἀμοιβαίαν κατανόησιν. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν συσκέψεων οἱ τε ὀρθοδόξοι, οἱ ἀγγλικανοὶ καὶ οἱ λοιποὶ μέτοχοι τῶν συσκέψεων συνελειτούργοῦντο ἐναλλάξ ἐν ἱεροουργίαις ὀρθοδόξαις καὶ ἀγγλικανικαῖς, ἐδόθη δὲ καὶ ἀπὸ τῆς λατρευτικῆς ἐπόψεως ἀφορμὴ νὰ ἐμβαθύνωσιν ἀμοιβαίως εἰς τὰ βάθη τῆς θερησκευτοῦσης ψυχῆς τῶν. Κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας τοῦ συνεδρίου τοὺς κατ' αὐτὸ παρόντας ῥώσους φοιτητάς ἀντικατέστησαν οἱ ἀπαρτίζοντες τὸν ἐπ' ὄνοματι τῶν ἁγ. Ἀλβανῶν καὶ Σεργίου σύνδεσμον νεαροὶ ἀγγλοὶ ἱερεῖς, τὸ δ' οὕτω προκύψαν νέον συνέδριον εἶχεν ὡς θέμα συζητήσεως τὴν «Ἄρσιν τῶν σχισμάτων», περιστραφεῖσθαι κυρίως περὶ τὸ ζήτημα κατὰ πόσον θὰ καθίστατο ἐπιτευκτὴ ἡ μυστηριακὴ κοινωνία μεταξὺ ἐκείνων ἐκ τῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξου καὶ ἀγγλικανικῆς, ἅτινα ἤδη κατέχου τὴν δὴν πλήρη δογματικὴν ἐνότητα, ἤτοι συμπέπυσαν ἐν τῇ δογματικῇ πίστει. Διευτυλώθησαν κατὰ τὴν συζήτησιν ἀντίθετοι γνῶμαι, τέλος δὲ ἐσηματίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ θεολόγων πρὸς περαιτέρω ἐιδικὴν καὶ πολυμερῆ μελέτην τοῦ ζητήματος ἀπὸ ἐπόψεως δογματικῆς, λειτουργικῆς καὶ κανονικῆς.

—Τῇ 10 Ὀκτ. ἐν τῷ λονδινεῖῳ ναῷ τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου —Stocwell—μερίμνη τοῦ «Συνδέσμου Ἀγγλικανικῆς καὶ Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν» ἐτελέσθη ἱεροουργία ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, προσεβάρωντος τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Southwika, παρόντων δὲ καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου

Θυατείρων κ. Γερμανού και του 'Επισκόπου του Τυρο. 'Ο ναός ήτο κατάμεστος ἐκκλησιάσματος προσελθόντος ἐκ διαφόρων ἐνοριῶν τοῦ Λονδίνου. 'Ο τελεταρχῶν 'Επίσκοπος προσαγορεύσας ἐν προσλαλίᾳ τὸν προσελθόντα κληρὸν διεδήλωσε τὴν συμπάθειάν του πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους νοτιοσλαύους διὰ τὴν μεγάλην των ἀπόλειαν ἐπὶ τῆ δολοφονίᾳ τοῦ βασιλέως 'Αλεξάνδρου, ἐψάλη δὲ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν 'Εκκλησιῶν δοξολογία καὶ δέησις, μεθ' ἣν τὸν κατάλληλον τῆ περιστάσει λόγον εἶπεν ὁ θεοφιλ. 'Επίσκοπος τοῦ Τυρο, τονίσας τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως ὡς μέσου ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τῆς ἐπιδιωκόμενης ἐνώσεως. 'Ηκολούθησεν ἔπειτα λιτάνευσις, κατεκλείσθη δ' ἡ ἱερουργία δι' εὐλογίας τοῦ ἐκκλησιάσματος λεχθείσης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Θυατείρων ἑλληνιστί. Παρήσαν ἀντιπρόσωποι τῆς ὀρθοδόξου 'Εκκλησίας ὁ Μ. 'Αρχιμ. τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας Λονδίνου κ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης καὶ ὁ βοηθὸς αὐτοῦ 'Αρχιμ. κ. 'Ιάκωβος Βύρβος, ὡς καὶ ὁ πρωθιευρεὺς Νικόλαος Μπέρ. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐγένετο δεξίωσις ἐν Hammerton Hall, ἔνθα ὁ αἰδεσ. French ὠμίλησε περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ὁργανώσαντος τὴν τελετὴν Συνδέσμου:

—Τῆ πρωτοβολίᾳ τοῦ «Συνδέσμου 'Αγγλικανικῆς καὶ 'Ανατολικῶν 'Εκκλησιῶν» ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Νοτιοσλαβικῆς 'Εταιρείας τῆς Μεγ. Βρετανίας τῆ 19 'Οκτ. ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Μιχαὴλ—College Hill—μνημόσυνος λειτουργία ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ βασιλέως τῆς Νοτιοσλαβίας 'Αλεξάνδρου, μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς ἱερουργίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων κ. Γερμανὸς προσέστη τῆς ἐπιμνημοσύνης τελετῆς, ψάλλοντος ρωσικοῦ χοροῦ. Παρήσαν ὁ Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος Καντουαρίας καὶ ἄλλοι 'Επίσκοποι.

—Εἰς Λονδίνον ἐκομίσθη ἐπ' ἐσχάτων πάλιν ἡ παρὰ τοῖς ρώσοις πολλοῦ σεβασμοῦ ἀπολαύουσα εἰκὼν τῆς Θεοτόκου τῆς Κούρσης, ἣτις εἶχε καὶ ἄλλοτε κομισθῆ ἐκεῖσε ἐκ Νοτιοσλαβίας κατὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ σέρβου ἐπισκόπου Νικολάου, τῷ 1929.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Τὸ ἀπὸ πολλοῦ ἀπειλούμενον σχίσμα τῶν ἐν Γερμανίᾳ διαμαρτυρομένων ἀποτελεῖ ἤδη γεγονός, κατὰ τὰς ἐκ Γερμανίας τελευταίας εἰδήσεις. Οἱ δυσηρησθημένοι κατὰ τῶν δικτατορικῶν τάσεων τοῦ ἐπιβληθέντος νέου ὑπὸ τὸν 'Επίσκοπον Müller ἐκκλησιαστικοῦ καθεστῶτος ἀπεσχίθησαν ὀριστικῶς ἐν ἐπισήμῳ συνόδῳ (21 'Οκτ.) τῶν ἡγετῶν τῆς κινήσεως ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν Koch, ἀνακοινώσασα εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ράιχ ὅτι ἡ νέα διοίκησις τῆς ἐκκλησίας ἀξιοῖ ὅπως ἐν τῇ θρησκευτικῇ καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ σφαίρᾳ μόνῃ αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίξη, εἰς τὴν πολιτικὴν κυβέρνησιν ἀποκειμένου τοῦ δικαιώματος μόνῃς τῆς ἐποπτείας, ὅποιαν, ἄλλως τε, ἀσκεῖ ἐπὶ πασῶν τῶν λοιπῶν ἐν τῷ κράτει θρησκευτικῶν κοινοτήτων. Μετὰ τὴν σύνοδον ἐπηκολούθησεν ἱεροτελεστία ἐν τῷ ναῷ τοῦ Dahlem, ἔνθα ὁ πρόεδρος Koch ἀνέλαβεν ἐπισήμως τὴν διοίκησιν τῆς γερμανικῆς εὐαγγελικῆς ἐκκλησίας ἐνώπιον ὀλοκλήρου τῆς συνελεύσεως τῶν πιστῶν. 'Ανεγνώσθη διάγγελμα τῆς συνόδου, ἐν ᾧ ἀνακεφαλαιῶνται πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀτυχῆ ταύτην σύγκρουσιν γινόμενα καὶ διευτρώθη διαμαρτυρία κατὰ τῶν παπικῶν τάσεων τῆς τῶς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἀπαρადέκτων ἐν ἐκκλησίᾳ προτεσταντικῇ, καὶ διεδηλώθη ὑπόσχεσις νέας ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὰ δίκαιον καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

'Αρχιεπισκοπὴ 'Αθηνῶν

'Αριθ. Πρωτ. 3551.

Προκειμένον νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ 'Ι. Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Μεσαγροῦ), προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως μέχρι τέλους τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς Νοεμβρίου υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικά πιστοποιητικὰ αὐτῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

'Εν 'Αθήναις τῆ 1η Νοεμβρίου 1934

+ 'Ο 'Αθηνῶν Χρυσόστομος

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Σιατίστης δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4684, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ κατόπιν τῆς ἀπὸ 25ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως ἐνεργηθησομένην δι' ἐνοφραγίστων προσφορῶν οἱ κάτωθι ἄγροί. 1) εἰς θέσιν Μάρμαρο ἐκτάσ. 5 στρεμ.—2) Κουρὴ Δήμου 3 στρεμ.—3) Κούφια Γκορτσιὰ 15 στρεμ.—4) Στενὸ 5 στρεμ.—5) Κλαδιά 6 στρεμ.—6) 'Αγ. Γεώργιος 2 στρεμ.—7) 'Αγ. Γεώργιος 10 στρεμ.—8) Ζαϊμάδικο 6 στρεμ.—9) Καλντερίμι 4 στρεμ.—10) Πίτλιαγκα Μανδρὶ 4 στρεμ.—11) Τσέρο Τσάνα 6 στρεμ.—12) Μεγάλῃ Γκορτσιὰ 2? στρεμ.—13) Γκορτσιὸς Κοιλιά 4 στρεμ. ἀνήκοντα ἅπαντα ταῦτα κατ' ἀπόλυτον κατοχὴν καὶ κυριότητα εἰς τὴν 'Ιερὰν Μονὴν τῆς 'Υπεραγίας Θεοτόκου Μικροκάστρου. 14) 'Υδρομούλος εἰς θέσιν Ποτάμι Μετοχίου Σισανίου,—15) ὕδροτριβὴ εἰς θέσιν Ποτάμι Μετοχίου Σισανίου,—16) Μαντάνι εἰς θέσιν Ποτάμι Μετοχίου Σισανίου, καὶ ὑπ' ἀριθ. δελτ. καταγραφῆς 25,26 καὶ 27—, βάσει τῶν ὄρων καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων τῶν ὑπ' ἀριθ. 35, 36, 37, 38 καὶ 39 ἀρχικῶν διακηρύξεων τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. Σιατίστης τῆς 18)10)34. 'Η δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σιατίστῃ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1934 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 - 12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ὁμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιαγραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν παρὰ τῷ 'Υπ)ματι τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος. 'Εν Σιατίστῃ τῆ 18η 'Οκτωβρίου 1934. 'Ο Προεδρεύων τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. Σιατίστης. Γεν. 'Αρχ. 'Επίτροπος Οἰκονόμος Ν. Δάρδος.

ΑΜΒΩΝ

ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εκδίδεται ἀπὸ τοῦ 'Ιανουαρίου 1934
Περιέχει δὲ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου δι' ἐκάστην
Κυριακὴν

Συντάκτης: Μιχ. Γαλανός
Γραφεῖα: Παρὰ τῆ 'Ι. Συνόδῳ

Συνδρομαί: Διὰ τὰς μονὰς καὶ τοὺς ναοὺς δεχ. 50
Διὰ τοὺς κληρικοὺς καὶ τοὺς ἰδιώτας > 30
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν σελ. 4
Διὰ τὴν 'Αμερικὴν δολλ. 1
Τὸ φύλλον δεχ. 2

Τύπος «Φοῖνικος», ὁδὸς Σταδίου 44, 'Αθήναι